

30.08.2021

Opiskelijat kertovat: Kandidaatintutkielma ja Pro gradu-tutkielma

Jännittääkö tutkielman kirjoittaminen? Jaksossa tietotekniikan kandidaatintutkielman kirjoittanut Jemina Kotkajuuri ja tietojärjestelmätieteen Pro gradu-tutkielman kirjoittanut Jenni Kääriäinen kertovat kokemuksiaan tutkielman teosta sekä kandi- ja graduseminaareista. Jaksossa kuulet myös vinkkejä, miten löytää lähteitä ja aikatauluttaa tutkielman tekoa.

Emma: Moikka! Ja tervetuloo Aamukahvien äärelle. Tänään keskustellaan ja jaetaan kokemuksii kandin ja gradun kirjoittamisesta ja meillä on täällä vieraana Jemina Kotkajuuri ja Jenni Kääriäinen.

Intro: Aamukahvi IT-tiedekunnassa, rakkaudella Mattilanniemestä.

Emma: Moikka Jemina ja Jenni. Kiva, että olette päässyt mukaan tänne meiän podcast-jaksoon. Haluatteko tähän alkuun kertoa lyhyesti itsestänne, että mitä opiskelette ja mistä aiheesta olette kirjoittanut teidän kandin tai gradun?

Jenni: Joo mä voin vaikka aloittaa ensin eli Jenni ja opiskelin, ehkä voi nyt sanoa ja näin, tietojärjestelmätiedettä ja kirjoitin mun gradun teknologiatiekartoista ja miten niitä voisi käyttää ketterämmin kokonaisarkkitehtuurissa ja IT-portfolio hallinnassa.

Jemina: Joo mä oon tosiaan Jemina ja aloitin tässä kolme vuotta sitten tietotekniikalla nyt tässä kesän alussa varmaan tällä, pitäisi kandiksi valmistua ja mä taas kirjoitin mun kandin tosiaan pariohjelmoinnista ja mun tarkka otsikko oli tällainen pariohjelmoinnin kommunikaation tukeminen opetuksessa, mutta pariohjelmointi oli vähän se teema mitä käsittelin sitten.

Emma: Kuulostaa tosi mielenkiintoisilta aiheelta. Miten te päädyitte näihin aiheisiin ja oliko teille, vaikka stressiä siihen aiheen valintaan liittyen ja miten te ratkaisitte sen stressin tai mikä siihen auttoi, että oliko se se, että sai sen viimeisen aiheen lyötyä lukkoon, vai pystyykö sitä hillitsemään jo siinä aiheen valinnan aikana?

Jemina: Joo mulle ainakin tän aiheen valinta oli jotenkin se melkein pelottavin asia tässä koko prosessissa, että etukäteen just miettii, että niinku mikäköhän olisi tarpeeksi hyvä aihe, että mistä mä ikinä keksin minkään aiheen. Oma prosessi sitten siihen valintaan oli aika lailla vaan sellainen, että ihan meni tonne Google Scholariin, jossa lähteet aika paljon etsitäänkin sitten ja heittelin sinne vaan ihan random sanoja mitä tuli mieleen, jotka on vähän niinku kiinnosti mua. Eli heitin jotain niinku tietotekniikka, psykologia. Ite oon justinsa vähän psykologiaa lukenut niin lähin vaan tutkimaan erilaisia sanoja, löytyisikö sieltä jotain niinku mielenkiintoisia artikkeleita ja jossain vaiheessa sitten vaan törmäsin siellä tähän pariohjelmointiin, niin mietin siinä, että hei tostahan voisi ehkä lähteä sitten työstämään. Eli

oli tällainen vähän niin kuin kokeilun tulos tää mun aiheen keksiminen ja sitten kun sen aiheen niinku keksi, tällaisen alustavan aiheen, niin jotenkin sitten työskentely paljon helpompaa ainakin itelle.

Jenni: Joo kyllä toi aiheen valinta aina jännittävää ja toki kun pitää, pitää, valita aihe, joka on tarpeeksi kiinnostava, että siitä voi pitkään kirjoittaa niin kyllä se tietysti jännitti ja oikeastaan mistä mä lähdin niin tuli mieleen omista työkokemuksista tuo teknologiatiekartat ja ja sitten ehkä myös tästä koronastakin, että kun nyt tulee paljon muutoksia tällaisissakin aiheissa, niin niin sitä kautta lähin tarkastelee ja sitten oikeastaan lukee kirjallisuutta ja. Enpä mä sit ihan alussa tiennytkään esimerkiksi semma alussa, että mikä se tarkalleen on, että se ajan kuluessa sitten tarkentui se ihan ihan tarkka aihe ja itseasiassa teenkin sellaisia alustavia haastattelujakin ennen, kun ihan tarkin tutkimuskysymys oli selvillä.

Essi: Tosi usein tuntuu, että ne voi olla aika laajoja ne aiheet ja ideat mitä saa ja niinku vaikka just pariohjelmointi mistä Jemina puhuit niin on varmaan aika laaja aihe niin niin miten teiltä sitten se varsinainen niinku rajaaminen tapahtu ja oliko se oliko se haastavaa vai oliko heti jo niinku selkeesti mielessä se, että että näimme niin kuin rajaan tämän ja tästä mä lähdin kirjoittaa ja ettii lisää tietoa.

Jemina: Joo, mulla ei tosiaan aluksi ollut mitenkään täysin selvää, että miten mä tän aiheen ajaisin, että ekana justin tuli mieleen se, että okei pariohjelmointi, että tästä lähdetään liikkeelle ja siinä jonkin aikaa meni että mä sain siihen sitä näkökulmaa, mutta se taisi mennä, jos muistan oikein, ihan vaan niin että mä olin kerännyt jo aika paljon lähteitä siinä alkuvaiheessa ylös ja niitä vähän tutkailin ja mietin, että miten tätä nyt lähtis lähestymään.

Meillä oli tällaisia ohjaustilaisuuksia niin siellä meni juttelee ihan ohjaajani kanssa ja kyselin vähän, että mitä mieltä se on mun lähteistä tästä niinku mitä mä oon sillä hetkellä työstänyt. Ja jotenkin een keskustelun pohjalta mä sain sitten inspiraation et mä tajusin, että hei, näissä lähteissä vähän on tällainen niinku kommunikaation näkökulma kaikissa, että jos mä vähän yhdistetään näitä niin mä saan ehkä tähän niin kuin rajauksena tämän kommunikaation käsitteen mukaan ihan siitä sitten oikeastaan syntyi tää mun pariohjelmoinnin kommunikaation tukeminen eli oli justin, että ohjaajalta menin kysymään vähän apua, niin siitä sitten sain vähän inspiraatiota.

Jenni: Joo mäkin kyllä hetken tuskailin sen tarkennuksen kanssa tai ehkä pidemmänkin hetken sit. No oikeastaan semmasta sai aika paljon apua sitten muilta ja siinä ideoinnissa ja siellä tulikin. Tulikin tämä idea että voisi sitten tehdä tällaiset alustavat haastattelut asiantuntijoille ja siitä sitten selventää, että mikä on oikee semmoinen tarve, mihin mihin voisi sitten tarkemmin perehtyä.

Essi: Niin selkeästi ollut tuommoinen, että et et on päässy niinku puhumaan siitä aiheen ideasta muille ja Jeminan kohdalla niinku ohjaajille ja sitten Jenni sä puhuit silleen niinku seminaarissa niin se niinku tavallaan auttoi, tavallaan, myös sitten kirkastamaan sitä ajatusta siitä omassa päässä.

Jemina: Joo ehdottomasti. Mä koen, että on tosi tärkeä tässä kandiprosessissa, että on joitakin ihmisiä joille puhua siitä omasta työstään, että helposti kun on yksin vaan sen oman työnsä kanssa niin sitä alkaa kyseenalaistamaan ja miettiä että niinku mitäköhän mää tässä on tehnyt ja onkohan tämä yhtään mitä on haluttu. Mut sit jos on mahdollisuuksia just puhua vaikka niinku ystäville jotka olisi samaan aikaan kandiseminaarissa tai ihan ohjaajalle, ohjaajille, niin siitä on kyllä tosi paljon apua.

Jenni: Joo kyllä ihan samaa mieltä, että yksin ei kannata painia kaikkien ongelmien kanssa vaan kyse sitten ohjaajalta ja muilta tovereilta ja muuten muuten apua ja semmasta tosiaan ottaa kaikki irti.

Emma: On kyllä hyviä vinkkejä ja varmasti just toi tota noin vertaistuen ja myös sitten niitten ohjaajien tuki korostuu siinä kirjoitusvaiheessa ja myös siinä kohtaa, kun pyrkii sitä aihetta rajaamaan. Tossa nousikin jo seminaari ja sen merkitys esille ja mä oon itseasiassa huomenna menossa mun kandiseminaarin ensimmäiseen tapaamiseen ja vielä on vähän semmoinen tota noin jännittynyt ja epävarma olo, niin niin jännittikö teitä teidän kandi- tai graduseminaarin alku?

Jenni: Tottakai, oikeastaan melkein aina kaikki kurssit ja niiden aloitus on jännittänyt, mutta sitten sinne kun meni niin siellä on kuitenkin porukka aika samassa veneessä ja sieltä saa paljon tukea, niin ei se sitten alun jälkeen oikeastaan enää jännittänyt.

Jemina: Joo, mulla oli ehkä vähän samanlainen kokemus kuin Jennilläkin, että aluksi just tiettenkin, kun ei tiedä mitä oikein sillä tullaan tekemään, niin miettii vähän että mitä tästäkin tulee, mutta sitten kun sinne menee niin huomaa että ihan hyödyllisiä luentoja oli siellä ja sai paljon niinku tosi niinku hyviä vinkkejä siihen kandin tekoon. Et loppujen lopuksi oli tosi niinku hyvä kokemus ja seminaarin osio tästä kandityöstä.

Essi: Mehän ei olla varsinaisesti vielä puhuttu, että mikä, mikä se kauditutkielma on ja mikä se gradu on, että jos Jemina kertoisit, että mikä meidän tiedekunnassa tietotekniikalta, minkälainen se niinku kandi on ja sit jos taas Jenni niin voisit kertoa sieltä TJT:n puolelta, että mitä se gradu tavallaan tarkoittaa?

Jemina: Tosiaan joo, tuolla tietotekniikalla meidän kandi on hyvin tyypillisesti tällänen kirjallisuuskatsaus, eli valitaan joku aika rajattu aiheet käsitellään siitä löytyvän kirjallisuutta. Eli periaatteessa etsitään artikkeleita ja katotaan mitä niistä sanotaan siitä aihetta mitä sä olet valinnut. Työ on pituudeltaan suunnilleen sellainen 20 sivua, kyllä tais olla itsellä kaksikymmentäneljä sivua se mun viimeinen kandipalautukseni.

Jenni: Joo tietojärjestelmätieteellä gradu. No mitähän se ihan pohjimmiltaan on, niin tietysti näyttää sitä omaa osaamista ja tutkimuksen tekemistä ja jos kandi oli tietojärjestelmätieteellä myös tuollainen kirjallisuuskatsaus niin gradussa sitten yleensä on empiriaa siinä mukana voi toki myös tehdä systemaattisen kirjallisuuskatsauksen, mutta sitä ei, usein, useinkaan välttämättä suositella, koska se on se osaa olla omalla tavallaan raskas. Mutta tosiaan sitten voi tehdä haastatteluja tai kvantitatiivista tutkimusta tai muuta kvalitatiivista. Siinä on periaatteessa se kirjallisuuskatsaus kyllä myös siinä alussa missä käyt läpi sen mitä kirjallisuutta aiheesta on ja sitten yleensä sitten se kirjaosa riippuu tietysti aina vähän siitä, että millä metodilla sen tekee. Mulla se gradu oli ehkä joku 80 sivua, mutta ne nyt vaihtelee just taas sen aiheenkin ja metodin kaiken muun mukaan, mutta kuitenkin tällainen laajempi työ kuin se kandi.

kahvikupin kilinää

Essi: Puhuttiin jo tuosta seminaarista ja aiheen valitsemista, niin sitten kun se aihe on valittu, niin mitä, mitä, sitten tapahtuu? Miten tämä kandiprosessi lähtee sitten sen jälkeen liikkeelle?

Jemina: Tietotekniikan puolella lähdettiin ihan siitä vaan, että tehtiin tutkimussuunnitelma, joka on ihan erillinen työ tosta kandista, että siinä vähän niinku käsiteltiin sitä aihetta mitä

aiotaan käsitellä. Tän jälkeen lähti tosi hitaasti liikkeelle, että ihan ensimmäinen kandipalautus taisi olla semmoinen ihan perusrakenne, josta löytyy vaan otsikot. Että mä itse koin, että siinä alkuvaiheessa oli tosi paljon aikaa perehtyä ehkä niihin sun omiin lähteisiin ja käytin sitä aikaa just hyödyksi siinä että kävi vaan niinku lähteitä läpi siinä ja sitten siinä myöhemmässä vaiheessa se lähti vähän kunnolla käyntiin sen kirjoittaminen, että ei ole todellakaan heti niinku sellainen tilanne, että sinne kandiseminaarin tullaan ja heti pitäisi olla kandista 10 sivun valmiina vaan. Hitaasti lähdetään liikkeelle siihen prosessiin.

Essi: Onks se sitten tuota graduseminaarin kohdalla? Niin onko se samanlainen se, tai gradun kirjoittamisen kanssa, niin onko se samanlainen se se prosessin alku, että mitä siihen, mitä siihen kuuluu, miten se lähtee liikkeelle?

Jenni: Joo kyllä aika samanlainen siinä on aiheen esittelyä ja sitten juuri se tutkimussuunnitelma, joka on joka on hyvä, hyvä että se tehdään ja ja sitä juuri lähteiden siinä niihin tutustumista että iso osa sitä gradun aloittamista on sitä, että luet paljon, luet paljon lähteitä ja tutustutte siihen aiheeseen. Ja sitten no sen seminaarin sitten loppupuolella on sellainen minigradu, mikä pitää palauttaa, se kuulostaa ehkä pelottavammalta kuin mitä se sitten on, varsinkin kun aikatauluttaa tekemiseni niin hyvin se siitä sun syntyi kuitenkin.

Emma: Tossa kävi jo tuota noin esille, että on jonkin verran deadlineja ja että pitää vaikka just palauttaa niitä tutkimussuunnitelmia ja vaikka sitten siellä graduseminariin loppupuolella sitä minigradua niin niin osaatteko sanoa silleen arviolta että että onko niitä kovinkin paljon ja mitä sitten, jos ei vaikka ei näytäkään johonkin deadlineen mennessä tekemään sitä mitä on toivottu?

Jemina: Meillä taisi olla sellainen kuusi deadlinea ja jos oikein muistan jossa tosiaan ensimmäinen oli se tutkimussuunnitelma ja viimeinen oli sitten ihan valmiin kandityö palautus. Mulle se ainakin oli semmoinen ihan sopiva määrä, että siinä niinku tälläisiin tasaisin väliajoin sitten aina palautettiin osa siitä kandityöstä. Tosiaan jos tulisi tilanne, että ei ehtisi niihin deadlineen, mulla itsellä ei sellaista tullu, mutta sanoisin että jos tulee jotain myöhästymisiä niin tärkeintä on vaan että on siihen omaan ohjaajan yhteydessä ja keskustelee sitten hänen kanssaan että tietää kumpikin, että missä ollaan menossa ja ei ole niinku mikään maailmanloppu jos johonkin yhteen deadlinen ei ehi,

Jenni: Joo niinpä. Ei ole maailmanloppu, jos ei johonkin deadlinen ehdi. Onhan sekin toki kurssi, mutta tota toisaalta siihen tehdään itse itseään varten ja ei se kyllä itselle ainakaan tuntunut olevan mitenkään kovin iso homma, kun se tuli siinä tavallaan vierellä, kun sitä gradua mietti ja ei varmaan kyllä graduseminaarissakaan ollut enempää. Tai ehkä joku enemmän deadline. Niin, mutta aika samaan tyyliin se tuntuu olevan. Ja joo, juuri juuri näin kuin Jemina sanoi, niin ohjaaja on sitten yhteydessä, jos nyt deadlinet meinaa paukkua, mutta kyllä se aikatauluttamisella onnistuu.

Essi: Joo itekki täytyy sanoa just tossa on kandia tehnyt ja ja periaatteessa virallinen palautuspäivä oli tossa huhtikuun viimeisenä päivänä, ja ite en ehtinyt siihen deadlineen niin. Niin tota on kyllä mahtavaa, että kun on vaan siihen ohjaajaan yhteydessä niin saa kyllä asiat järjestettyä ja ja sitten katsottua aikataulun uudestaan että et niinku Jennikin sanoi että tätä tehdään niinku odottelee että ei kannata liikaa stressata tai ahdistua siitä, että sitoa vaan ohjaajia yhteydessä niin kyllä ne varmasti järjestyy ne asiat.

Mutta vielä vähän näistä dedis jutuista niin. Oliko teillä, ihan mielenkiinnosta, että miten

teidän niinku aikatauluttaminen onnistu tai Jemina sanoit että et ollut kertaakaan myöhässä niin sitä hyvin ehdit niin pieniin välietappeihin mitä siellä seminaarissa oli. Mutta miten teidän teittekö jonkun tosi tarkan aikataulun ja piditte sitten siitä kiinni vai menitte vähän filiksen mukaan vai?

Jenni: No se tutkimussuunnitelmassa oli tietty aikataulu ja ei se nyt ihan täysin silleen lopulta mennyt, kun siinä suunnitteli ehkä jossain asioissa menisit lyhyemmän aikaa kuin mitä oli suunnitellut ja jossain pidemmän aikaa, mutta. Mutta hyvin siinä kuitenkin deadlineihin ehti. Ehkä ehkä niinku jossain vaiheessa oli, oli vähän kiireellä kirjoittanut ja sen sitten huomasi, huomasi, kyllä että, että, sinänsä kannattaa kyllä just tosiaan, että siitä saa itselleen kaiken mahdollisen irti niin niin tehdä tehdä ihan hyvässä aikataulussa, että sitten saa semmoset kommentit josta josta on itselle eniten apua.

Jemina: Joo mulla se aikatauluttaminen taisi toimia aika lailla vaan niin että meillä oli ne tietyt deadline päivät ja niiden ympärille sitten vaan vähän niinku rakensi sitä aikataulua. Ei mulla mitään hirveän tiukkaa aikataulua ollut olemassa, mutta pyrin just tekemään silleen tasaisin väliajoin koko ajan sitä kandityötä, että ei että sillä tiimi sille illalle sitten että nyt tehdään sittenkin kymmenen sivua päivä ennen palautusta. Et ja mulla on tosiaan oli sekin hyvä juttu, että periodi jossa tää seminaari oli niin ei ollut mitenkään kauhean täysi mulla, että ei ollut muita opintoja siinä päällä kauheasti niin oli aikaa panostaa myös siihen kandiin, mikä oli mulle tosi hyvä että joku ja varaa ihan muutaman kokonaisen päivän vaan ihan sitä oman kandin tekoa varten. Mut sanoisin et tärkeätä on just se, että tekee tasaisesti sitä kandia koko ajan, tai gradua, että ei sitten jätän viimeiselle illalle mitään suurta työurakkaan.

Emma: Teillä on tosiaan tuota noin molemmilla jo seminaarit takanapäin ja ihan sellaisia niinku yleisiä filiksiä siitä tutkielman tekemisestä ja miltä se on tuntunut niin, niin, jos ei vaihdeta tätä aikataulua huomioon mitä mistä äsken keskusteltiin, niin tuliko teillä vastaan muita haasteita ja miten te olette päässyt niistä yli, että jos mietin vaikka muutaman esimerkin jotka minua itseäni huolestuttaa niin on vaikka se, että löytyy niinku että löydänpö sopivaa kirjallisuutta ja ja entäs sitten jos tulee vaikka vastaan writer's block tai muuta vastaavaa, että tuntuu että se kirjoittaminen ei vaan luonnistu, niin oliko teillä tai vastaavia haasteita ja miten niistä pääsitte yli?

Jenni: Joo olihan niitä haasteita välillä itsellä ehkä just välillä se motivaatio katosi jonnekin ne kiinnostuskiikarit meni hävityksiin, ehkä juuri sellaista writer's blokkia. Kyllä siinä siinä sitten, mutta mutta pitää ehkä kuitenkin itsellekin olla sellainen armollinen, että jos jonain päivänä ei vaan millään tule mitään, niin sitten ei tullut. Joku toinen päivä sitten taas tuntuu, että voisi kirjoittaa vaikka kuinka paljon. Itselle ehkä helpoin juuri se, että takoo silloin kun rauta on kuumaa ja. Ja tekee kun tulee sitä tekstiä ja sitten tietysti just se mistä aiemminkin jo puhuttiin, että käyttää niitä kontakteja, kysyy siltä ohjaajalta ja muilta opiskelukavereita apua, että hei miten mitenkäs te teitte, kun tuli tällainen haaste eteen.

Ja mitä siihen kirjallisuuteen tulee, niin siitäkin varmasti voi ohjaajalta kysyä, että mistä löytäisi vielä lisää aihetta ja kertoa, että mistä kaikkialta on katsonut, niin ei kuitenkin yleensä hyvin osaa tällaisissa auttaa.

Jemina: Joo itsellekin tässä kirjoitusprosessissa välillä tulee sellaisia vaiheita, kun on liian pitkään yksin ollut pienessä huoneessa kirjoittamassa sitä työtään, niin tuijottaa sitä tekstiä ja miettiä, että niinku mitä tässä on nyt tullut tehtyä ja tulee ehkä just vähän sellaisia niin kuin kirjoittaja blokkia sitten mutta. Toi on just tosi tärkeätä, että silloin kannattaa just puhua ehkä niille ystävilleen tai tutuille, joka on saattanut tehdä joko kandin tai gradun ja kysyä vähän mielipidettä ja sitten huomaa, että ihan että ihan hyvin tämä etenee ainakin

ihan järkevää tekstiä tässä on tullut ja se sitten rohkaisee. Tosiaan sitten välillä myös on niitä päiviä, kuten justiin Jenni sanoi, että niin kun tuntuu, että niinku saisi vaikka kymmeniä sivuja siinä aikaiseksi, joten se vaihtelee tosi paljon se niin kuin meininki.

Lähteiden löytämiseen sanoisin sen, että justiin kun vaan lähtee penkomaan niin itse koin just et löytyy aika helpostikin että. Hyvä vinkki justiin tää niinku meidän seminaarissa sanottiin on että kannattaa tutkia vaikka jos löydät yksi lähteen niin katsomaan siitä sitten lähteet tai mitkään muut artikkelit on viitannut siihen sun omaan löytämään lähteeseen, että sitä kautta alkaakin löytymään sitten tosi paljonkin lähteitä. Sanoisin justiin, että joo, prosessissa niinku tunnelmat vaihtelee tosi paljon, mutta ihan niinku suurin osa oli mulle ihan tällamoista positiivista kokemusta.

Jenni: Joo toi on tosi hyvä toi lähteiden lähteet, sieltä itse ainakin löysin tosi paljon paljon sitten semmoisia hyviä joita en muuten ollut löytänyt.

Essi: No tossa Jemina äsken sanoinkin, että pääosin kuitenkin ja tosi positiiviset filikset tästä tutkielman teosta niin olisi kiva kuulla vähän, että minkälaisia niitä onnistumisen kokemuksia ja hyviä filiksiä tuli nyt tän kevään aikana liittyen siihen kandi- tai graduprosessiin. Ja tuliko semmoinen filis, että joku oli niinku erityisen kivaa?

Jemina: Ehkä parhaat filikset mulla ei liittyä just siihen kun pääsi kunnolla siihen flow-tilaan. Jotenkin mä koen, että tämä niin kuin kandin tällainen tieteellinen teksti on kumminkin aika sellaista, niinku siinä on semmoinen tietty kaava ja sit ku sä löydät sen kaavan, että niin sitä oikeastaan helppo kirjoittaa, sitä tekstiä syntyykin aika paljon, että aina välillä kun oli niitä päiviä että oli semmoinen kunnon flow-tila päällä ja tuli paljon sanoja kirjoitettua, niin ne oli sellaisia parhaita hetkiä ehkä, että siinä tuli semmoinen tunne, että hei vähän niin kuin osaan tämän asian.

Jenni: Joo sama sama täälläkin, että se flow, kun on lukenut sen kirjallisuuden ja siitä alkaa sitten nähdä nähdä ne kokonaisuudet ja löytää uutta, niin siinä vaiheessa se se alkaa olla tosi kivaa oikeastaan se se tutkielman tekeminen. Ja sitten myös kun mulla oli siinä myös toinen haastattelu asiantuntijoille, jossa olin siis tehnyt tällaisen niin viitekehysten, ratkaisun, ja katselin sitten asiantuntijoita, että miltäs tämä näyttää niin sieltä kun tuli kommentteja että no justhan näin niin tuli tosi hyvä filis, että että okei tuntuu että on oikeasti ymmärtänyt asioita ja tietysti sitten kun se oli valmis niin se oli tosi huippu niin filis.

Emma: Tossa puhuttiinkin jo flow-tilasta niin tota noin. Onko teillä jotain vinkkejä, miten päästä siihen flow-tilaan?

Jemina: Mulla itsellä siihen auttoi se, että varasin sellasia kokonaisia päiviä ihan että niinku tänne tänä päivänä teen vaan kandi vaan että kun siinä on semmoinen kunnon pitkä ajanjakso niin sä pystyt olemaan keskittyneenä siihen pidemmän aikaa, jolloin minulle syntyy helpommin sellaista niin kuin tekemisen meininkiä että nyt niinku kunnolla pysty tuottamaan sitä tekstiä, että koen että jos siihen varaa sellaisiin niinku lyhyempiä, joku tunnin jaksoja, niin siinä ei oikein päästä siihen tilaan. Ainakin itsellä on tämä kokemus.

Jenni: Joo sama sama kokemus, että sellaisella pitkällä sessiolla, kirjoitussessiolla, pääsee yleensä niihin hyviin ideoihin ja tota itse kun tein töitä samaan aikaan niin onneksi oli osa-aikatyöt niin pystyin sitten päättää että jonain päivänä tein sitten pelkästään sitä gradua, niin se oli kyllä niin paljon helpompaa kuin se, että tekisi vähäsen töitä ja sitten vielä gradua, että kyllä sen pitää päästä vähän keskittymään sitten pelkästään siihen aiheeseen.

Essi: Joo tätä aina kuulu yleensä ihmiset gradusta on kysynyt että. Että jotain vinkkejä siihen niin tosi usein sanotaan se, että älä oo töissä silloin kun teet niitä, että että se syö niin paljon aikaa just varmasti viitataan tuohon että on tosi raskasta tehdä ekaks päivää töitä ja sitten kirjoittaa gradua illalla, mutta varmasti just tuo ja niin sanoit että olit osa aikatöissä niin että pystyy vapauttamaan sitten mahdollisesti niitä kokonaisia päiviä sitä kirjoitusprosesseja varten, niin se sitten helpottaa sitä tekemistä. Tuiks sinulle semmoinen olo, että siitä töistä tuli myös vähän semmoista vastapainoa, kun sä sanoit, että vähän töistä oli tai työkokemuksesta olit nyt inspiroitunut siihen aiheeseen niin tukiko ne työt jotenkin sitä sun graduprosessia vai oliko se semmoisena kivana niinku vastapainona tarvittaessa tai oliko vaan raskasta?

Jenni: Kyllä se oli oikeastaan vähän molempia. Oli se raskastakin välillä, kun oli tehnyt oli tehnyt kahdeksan tunnin työpäivä ja sen jälkeen sitten muutama tunti lisää gradua niin se kyllä silmissä alkoi tuntua, kun tuijottelee ruutua koko päivän, mutta toisaalta sitten just hyvää vastapainoa että, ei tee, ei tee pelkästään sitä gradua. Välillä voi sitten vähän tuijotella muita hommia ja sitten kun pääsee taas gradupuuhiin niin sitten se onkin kivaa taas ja sitten taas toisaalta niinku just se, että töistä sai hyviä verkostoja ja toisaalta myös välillä vähän näki, että miettiä oman gradun kautta että hei että liittyisikö toi kivasti siihen siihen mun aiheeseen ja sieltäkin sai jopa vähän sellaista ideoita välillä kesken työpäivän ja että että sinänsä en mä sano, että olis kuitenkaan välttämättä tehdä tehdä töitä samalla kunhan niinku sitten tosiaan itelle myös sitä vapaa-aikaa ja rauhoittumista.

kahvikupin kilinää

Emma: Nyt kun teillä on jo tämä tota noin prosessi takana päin, niin mitä on, mikä on semmoinen päällimmäisenä mielessä, että että mitä opitte siitä kirjoitusprosessista tai koko kandi- tai graduprosessista kokonaisuudessaan?

Jemina: No mulle ainakin candy justiin oli ensimmäinen tämmöinen isompi kirjallinen tieteellinen työ, minkä onkin tehnyt niin. Sanoisin just että tästä kandiprosessista oppi just vähän sellaisesta tieteellisestä kirjoittamisesta. Ja toinen asia justiin on mitä opin tässä oli ihan tämmöinen niinku lähteiden käsittely. Miten niitä kannattaa lukea, ehkä mikä on tehokkain tapa niin kuin käsitellä niitä. Kaikkea tällaista asiaa, että sanoisin varmaan että on hyvää harjoitusta sitten sitä gradua varten.

Jenni: Joo mä olin aika positiivisesti yllättynyt, että miten se sitten alkoi kuitenkin niinku syntymään se gradu, kun suunnitteli ja aikataulutti ja pilko pienemmäksi niitä osia vaikka mitä lähteistä oli lukenut, niin se se on aika paljon lähteitä mitä graduun tulee luettua, niin niin. Oikeastaan hyvin olen positiivisesti yllättynyt. Semmonenkin kyllä onnistu, kun siihen rupeaa ja sitten tietysti kandiin verrattuna niin kun kandi oli kirjallisuuskatsaus niin oli tietysti tosi mielenkiintoista sitten oppia myös mitenkä oikeasti tehdä tällaista empiiristä tutkimusta.

Essi: Millaisia vinkkejä teillä ois antaa nyt opiskelijoille, jotka on nyt aloittelemassa kandin tai gradun kirjoittamista?

Jemina: Joo mun eka pinkki varmaan olisi se, että kannattaa alkaa miettiä sitä aihetta jo aika ajoissa. Eikä tarvitse kuitenkaan ole hädissään, jos ne kandiseminaarin tullessa ei ole aihetta valmiina, mutta laitteiden alettu jo vähän se, että tutkija etukäteen sillä, että olisi jotain suunnitelmaa mitä sitten lähti tekemään. Siinä pystyisi myös samalla hyvin kartoittamaan,

että löytyykö siitä kiinnostavasta aiheesta hyvin lähteitä.

Toinen vinkki on juuri se, että varaa aikaa siihen, että jos yhtään pystyy vaikuttamaan omiin aikatauluihin, katsoisi vaikka silleen, että ei olisi niin kiireinen periodi silloin kun tekee kaikki seminaariin, että vaikka sitten syksyllä tekisi enemmän opintoja ja keväällä sitten jos sattuu olemaan keväällä kandiseminaari niin varais vähän vähemmän muita kursseja että pystyy keskittymään siihen kandiin.

Mutta viimeinen vinkki on kumminkin se loppujen lopuksi, että ei tee siitä kandista mitään elämää suurempaa asiaa, että loppujen lopuksi se ei ole niin iso työ miltä se tuntuu. Ainakin itsellä oli tällainen kokemus ja mua just auttaa esimerkiksi se ihan ajatus, että mä olen yrittänyt justiin ohjelmointi kakkosen, joka on kahdeksan opintopisteen arvoinen kurssiin ja tää kandidutkielmahan mahaan on oikeastaan seitsemän pisteen arvoinen kurssi, että jos katsoo opintopisteitä niin se oli pienempi työ mitä olen jo kerran tehnyt. Eli muistaa vaan sen, että tää on vähän niinku yks isompi essee, jonka sitten kirjoittaa että ei tarvitse olla hädässä kun tulee sinne kandidaattiseminaariin.

Jenni: Tosi hyviä nuo myös siihen graduun nuo Jeminan vinkit ja tosiaan gradusta usein tulee vähän semmoinen iso mörkö joillekin tai aika monellekin, mutta ei sitä kannata sellaista tehdä ja parempi se on myöhään kuin milloinkaan saada valmiiksi. Tosiaan kiinnostava, mutta järkevä, aihe on tosi tärkeä se, että hyödyntää sen semman. Se, että aikatauluttaa ja muutenkin suunnittelee sitä tekemistä. Sitten sanoisin että on hyvä osata käyttää myös niitä verkostoja. Niistä puhutaan paljon että verkostoidu, mutta tässä jos missä niin niitä voi oikeasti käyttää hyväkseen. Aika monet haluaa kutsua vaikka haastateltavaksi. Ihmisiä kyllä kiinnostaa työelämässä. Nämä aiheet, jos jos haluaa haastatella tai jotain muuta.

Myös on joskus järkevää pilkkoa pienemmiksi osiksi tai ei käyttää jotain ajatuskarttoja niinku sanoinkin jo että että tota niitä lähtee että tulee aika paljon luettua niin niin siinä voi tulla vähän semmoinen on overwhelming -olo niin silloin voi olla voi olla järkevää tehdä siitä jotain jotain tällaista selkeytystä itselleen.

Sitten tietysti se, että kysyin juuri apua ohjaajalta muilta opiskelukavereita ja, no, viimeinen olikin juuri tuo, että on armollinen itselleen. Kyllä se siitä.

Emma: Ihan loistavia vinkkejä ja aion kyllä itse käyttää niitä, kun oma seminaari tuossa alkaa. Jemina ja Jenni, kiitos tosi paljon, että tulitte tänne jakaa teidän ajatuksia ja kokemuksia että tästä on varmasti monelle opiskelijalle jotka pohtii just kandin ja gradun kirjoittamista niin apua.

Jenni: Kiitos ja tsemppiä kaikille, jotka sitä tutkielmaa tekee.

Jemina: Joo kiitos multakin ja onnea kaikille, jotka aloittaa kandia tai gradua.

kahvikupin kilinää

Essi: Kiitokset Jemina ja Jenni vielä kun tulitte meidän kanssa juttelemaan. Jos kuulija sinulle tuli jotain ajatuksia tästä jaksosta tai haluaisit esittää jotain toiveita niin meidät tavoittaa instagrammissa @jyu.it tai sähköpostitse itcrew(a)jyu.fi. Palataan taas ensi jaksossa, moimoi!